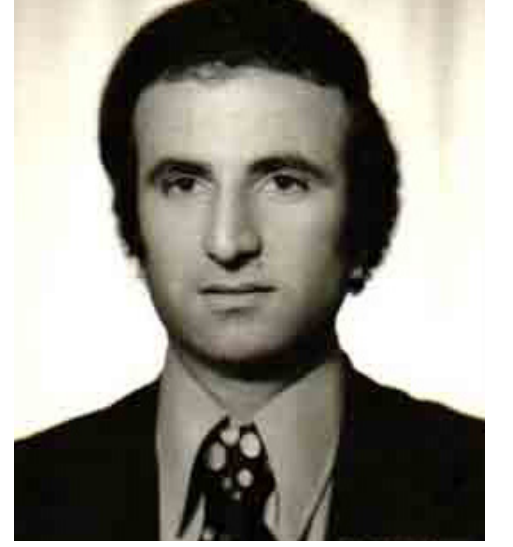

Tanıdığım Ahmet Abi

Ahmet Özcan ile tanışıklığım 1980'li yılların başında Maden Etüd Dairesinden, o zamanki Temel Araştırmalar, şimdiki Jeoloji Etütleri Dairesine geçmemle başladı. Ama bu tanışıklığın samimi bir abi kardeş ilişkisine dönüşmesi 1990'lı yıllarda oldu.

O yıllar her öğlen Ahmet Abi'nin odasında toplanır ve onun demlediği nefis çayı içerdik. Bir yandan da çeşitli konularda sohbet eder, stres atardık. Sohbet bazen tartışmaya dönüşse de, karşılıklı sevgi ve saygı sınırını aşmazdık.

Ahmet Abi'nin babacan ve samimi bir kişiliği vardı ve sözünü de esirgemeyen dobra bir insandı. Ama bu özelliği kimseyi rahatsız etmezdi. Ayırıştırıcı değil birleştiriciydi. O, bu vasıflarını Adanalı olmasıyla bağdaştırırdı.

İstanbul Üniversitesi mezunu olan ve 1964 yılında Enerji Dairesinde (Jeoloji Şubesi) göreve başlamış olan Ahmet Abi, daha sonra Jeoloji Etütleri Dairesine geçmiş ve emekli olana kadar da bu dairede çalışmıştı. Ülkenin birçok yerinde arazi çalışması yapmış olmakla beraber en önemli çalışmalarını, 1970'li yıllarda Tokat Masifi ve civarında, 1980'li yıllarda ise Anadolid-Torid Platformunun kuzey kenarında yapmıştı. Ahmet Özcan ve arkadaşlarının Kütahya - Bolkardağ Kuşağı adını verdikleri bu bölge ile ilgili birçok rapor, yayın ve bildirimler bulunmaktadır.

Bolkar Dağlarında doktora çalışması yapmış olmam nedeniyle bu eserlere sıkça başvurduğum ve yararlandım. Her zaman masamın üzerinde ve elimin altında idiler. Kendisi ve proje arkadaşları mesleğini ciddiye alan çok deneyimli insanlardı. MTA'ya ve mesleklerine olan bağlılıkları onların itici gücüydü.

Onun derlemeden aldığı raporların yırtık yerlerini tamir ederek iade etmesi, buna zaman ayırması ise toplumsal yararlanma anlayışının çarpıcı bir örneği idi.

Ahmet Abi 2003 yılında emekli oldu. Ona ve emekli olan diğer arkadaşlarımıza güzel bir jubile düzenlendi. Öğle arası yapılan çaylı sohbet toplantıları da artık sona ermişti. Ama biz arkadaşlarla bir araya geldiğimiz her ortamda onu saygıyla anarak kulağımızı çınlatmaya devam ettik. Kendisini son görüşüm 2018 yılının bahar aylarında oldu. Beni ve bazı arkadaşları ziyarete gelmişti. Kısa bir hal hatır sormadan sonra, ziyaretinin sebebini anlattı. İki oğlunun da İstanbul'a yerleşmiş olduğunu, bu nedenle kendisinin de İstanbul'a yerleşeceğini ve hem vedalaşmak, hem de helalleşmek amacıyla bizleri ziyaret ettiğini söyledi. Bunları söylerken son derece duyguluydu.

Muhtemelen bu ziyaretin, yıllarca hizmet ettiği MTA'ya ve dostlarına yaptığı son ziyaret olduğunu düşünüyordu. Emekli olduktan yıllar sonra Ahmet Abi'nin bizleri unutmayarak vedalaşmak istemesi dostlarına ve geçmişle olan bağlarına verdiği önemi gösteren son derece vefalı bir davranıştı.

Kendisi ile ilgili aldığım son haber 17.12.2020 tarihinde vefatıyla ilgili gelen mesaj oldu. Maalesef onu kaybetmiştik. Ama Ahmet Abi, gerek kişiliği gerekse çalışmaları ile kalıcı izler bırakarak aramızdaki müstesna yerini çoktan almıştı.

Ruhu şad olsun.

Dr. Tayfun BİLGİÇ

Not: Bu yazı tüm dostları adına yazılmıştır.